

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

2. ožujka 2017.¹

„Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Direktiva 2009/28/EZ – Članak 2. drugi stavak točka (a) – Energija iz obnovljivih izvora – Hidroenergija – Pojam – Energija proizvedena u maloj hidroelektrani koja se nalazi na mjestu ispuštanja otpadnih voda iz drugog postrojenja“

U predmetu C-4/16,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział Cywilny (Žalbeni sud u Varšavi, građanski odjel, Poljska), odlukom od 1. listopada 2015., koju je Sud zaprimio 4. siječnja 2016., u postupku

J. D.

protiv

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: M. Ilešič, predsjednik vijeća, A. Prechal, A. Rosas, C. Toader i E. Jarašiūnas (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za J. D., T. Gałęcki, *radca prawny*,

— za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,

— za talijansku vladu, G. Palmieri, u svojstvu agenta, uz asistenciju P. Garofolija, *avvocato dello Stato*,

— za Europsku komisiju, K. Talabér-Ritz i K. Herrmann, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 15. studenoga 2016.,

donosi sljedeću

¹ — Jezik postupka: poljski

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 2. drugog stavka točke (a) Direktive 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL 2009., L 140, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 11., str. 39.).
- 2 Zahtjev je podnesen u okviru spora između J. D. i Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (predstojnik Ureda za regulaciju energetskega sektora, Poljska) u vezi s odbijanjem potonjeg da J. D. odobri produljenje koncesije za proizvodnju električne energije u maloj hidroelektrani koja se nalazi na mjestu ispuštanja otpadnih voda iz drugog postrojenja.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2009/28

- 3 Uvodne izjave 1. i 30. Direktive 2009/28 glase:

„(1) Nadzor nad uporabom energije u Europi i povećana uporaba energije iz obnovljivih izvora te ušteda energije i povećana energetska učinkovitosti, važni su dijelovi paketa mjera potrebnih za smanjenje emisije stakleničkih plinova [...] Ti čimbenici imaju i važnu ulogu u poticanju sigurnosti opskrbe energijom, poticanju tehnološkog razvoja i inovacija te osiguranju mogućnosti za zapošljavanje i regionalni razvoj [...]

[...]

(30) Pri izračunu doprinosa hidroenergije i vjetroenergije za potrebe ove Direktive, učinke klimatskih razlika treba uravnotežiti primjenom normalizacijskog pravila. Nadalje, električna energija proizvedena u crpno akumulacijskim uređajima [hidroelektranama] od vode koja se prethodno crpi naviše [na veću visinu] ne smatra se električnom energijom proizvedenom iz obnovljivih izvora energije.”

- 4 Člankom 1. te direktive, u kojemu se utvrđuju njezin predmet i područje primjene, propisano je:

„Ovom Direktivom utvrđuje se zajednički okvir za promicanje energije iz obnovljivih izvora. Direktiva postavlja obvezne nacionalne ciljeve za ukupan udio energije iz obnovljivih izvora u konačnoj bruto potrošnji energije [...]

- 5 Članak 2. spomenute direktive, koji sadržava definicije, propisuje:

„Za potrebe ove Direktive primjenjuju se definicije Direktive 2003/54/EZ [Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 96/92/EZ (SL 2003., L 176, str. 37.)].

Također se primjenjuju i sljedeće definicije:

- (a) ‚energija iz obnovljivih izvora‘ znači energija iz obnovljivih nefosilnih izvora, tj. vjetroenergija, solarna energija, aerotermalna energija, geotermalna energija, hidrotermalna energija te energija oceana, hidroenergija, biomasa, plin dobiven od otpada, plin dobiven iz uređaja za obradu otpadnih voda i bioplina;

[...]"

- 6 Naslov članka 3. Direktive 2009/28 je „Obvezni nacionalni opći ciljevi i mjere za uporabu energije iz obnovljivih izvora”. U skladu sa stavkom 1. tog članka svaka država članica osigurava da je udio energije iz obnovljivih izvora, izračunat u skladu s člancima od 5. do 11. te direktive, u konačnoj bruto potrošnji energije u 2020. barem jednak njezinom nacionalnom općem cilju za udio energije iz obnovljivih izvora te godine, kako je utvrđen u trećem stupcu dijela A Priloga I. spomenutoj direktivi.
- 7 Članak 5. te direktive, naslovljen „Izračun udjela energije iz obnovljivih izvora”, određuje:

„1. Konačna bruto potrošnja energije iz obnovljivih izvora u svakoj državi članici izračunava se kao suma:

(a) konačne bruto potrošnje električne energije iz obnovljivih izvora energije;

[...]

3. Za potrebe stavka 1. točke (a) konačna bruto potrošnja električne energije iz obnovljivih izvora energije izračunava se kao količina električne energije proizvedene u državi članici iz obnovljivih izvora energije, pri čemu nije uključena proizvodnja električne energije u crpno akumulacijskim uređajima kod kojih se dio vode koji nije potreban crpi na veću visinu [voda prethodno crpi na veću visinu].

[...]

Električna energija proizvedena u hidroelektranama i vjetroelektranama uzima se u obzir u skladu s normalizacijskim pravilima navedenim u Prilogu II.

[...]

7. Metodologija i definicije koje se primjenjuju u izračunu udjela energije iz obnovljivih izvora su one iz Uredbe (EZ) br. 1099/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o energetske statistici [(SL 2008., L 304, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 1., str. 191.)].

[...]"

- 8 U skladu s normalizacijskim pravilima za uzimanje u obzir električne energije proizvedene iz hidroenergije navedenima u Prilogu II. Direktivi 2009/28 normalizirana količina električne energije proizvedena u svim hidroelektranama države članice određuje se uzimajući u obzir, među ostalim, količinu električne energije stvarno proizvedene u svim hidroelektranama predmetne države članice, pri čemu nije uključena proizvodnja iz crpno akumulacijskih uređaja kod kojih se voda prethodno crpi na veću visinu.

Direktiva 2003/54

- 9 Direktiva 2003/54 stavljena je izvan snage Direktivom 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.). U skladu s člankom 48. Direktive 2009/72, Direktiva 2003/54 stavljena je izvan snage s učinkom od 3. ožujka 2011., a upućivanja na tu direktivu smatraju se upućivanjima na Direktivu 2009/72.

- 10 U članku 2. točki 30. Direktive 2003/54 „obnovljivi izvori energije” definirani su kao: „obnovljivi nefosilni izvori energije (vjetar, sunce, geotermalni izvori, valovi, plima i oseka, energija vode, biomasa, deponijski plin, plin iz postrojenja za pročišćavanje otpadnih voda i bioplinovi)”. Ta definicija doslovno je preuzeta u članku 2. točki 30. Direktive 2009/72.

Uredba br. 1099/2008

- 11 Prilog B Uredbi br. 1099/2008 ima za cilj, među ostalim, precizirati područje primjene godišnjeg prikupljanja energetske statistike. Pod naslovom „Obnovljiva energija i energija iz otpada” prikupljanje podataka obuhvaća, u skladu s točkom 5.1.1. tog priloga, „[h]idroenergij[u]”, koja je definirana kako slijedi:

„Potencijalna i kinetička energija vode pretvorena u električnu energiju u hidroelektranama. Moraju biti uključene i crpne hidroelektrane. [...]”

- 12 Taj Prilog B izmijenjen je, među ostalim, Uredbom Komisije br. 147/2013 od 13. veljače 2013. (SL 2013., L 50, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 170.), ali je definicija hidroenergije ostala nepromijenjena.

Poljsko pravo

- 13 Članak 3. Ustawa prawo energetyczne (Zakon o energiji) od 10. travnja 1997., u verziji koja je primjenjiva na spor u glavnom postupku (Dz. U. iz 2012., pozicija 1059.), određuje:

„Za potrebe ovog zakona primjenjuju se sljedeće definicije:

[...]

(20) ‚obnovljivi izvor energije’ izvor je u čijem se postupku pretvorbe koriste sljedeće vrste energije: vjetroenergija, sunčevo zračenje, aerotermalna, geotermalna ili hidrotermalna energija, energija valova, morske struje, plima i oseka, riječne struje, biomasa, bioplin dobiven iz otpada i bioplin dobiven odvajanjem ili obradom otpadnih voda ili razgradnjom biljnih i životinjskih ostataka.

[...]”

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 14 J. D. je poduzetnik koji posluje u sektoru proizvodnje električne energije. Njemu je za razdoblje od 20. studenoga 2004. do 20. studenoga 2014. dodijeljena koncesija za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora u dvjema malim elektranama na bioplin i jednoj maloj hidroelektrani koja se nalazi na mjestu ispuštanja otpadnih voda (industrijske otpadne vode) iz drugog postrojenja, u kojem se obavlja djelatnost koja nije povezana s proizvodnjom električne energije.
- 15 Dana 5. ožujka 2013. J. D. je zatražio produljenje te koncesije na novo razdoblje. Odlukom od 6. studenoga 2013., predstojnik Ureda za regulaciju energetskog sektora odbio je taj zahtjev za produljenje u pogledu male hidroelektrane uz obrazloženje da se samo za hidroelektrane koje se koriste energijom valova, morskih struja, plime i oseke i riječnih struja može smatrati da proizvode energiju iz obnovljivih izvora.
- 16 J. D. podnio je tužbu protiv te odluke Sądu Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Okružni sud u Varšavi – Sud za zaštitu tržišnog natjecanja i potrošača, Poljska), koji ju je odbio presudom od 5. studenoga 2014. Prema stajalištu tog suda, iz definicije obnovljivih izvora

energije sadržane u članku 3. točki 20. Zakona o energiji proizlazi da se za električnu energiju proizvedenu u hidroelektrani koja nije crpna hidroelektrana i koja se nalazi na mjestu ispuštanja otpadnih voda iz drugog postrojenja ne može smatrati da je proizvedena iz obnovljivih izvora energije.

- 17 J. D. se na tu presudu žalio Sądu Apelacyjny w Warszawie (Žalbeni sud u Varšavi, građanski odjel, Poljska). On pred tim sudom u bitnome tvrdi da način na koji je drugo postrojenje crpilo vodu nije relevantan u predmetnom slučaju i da je članak 3. točka 20. Zakona o energiji protivan članku 2. drugom stavku točki (a) Direktive 2009/28, u vezi s uvodnom izjavom 30. i člankom 5. stavkom 3. te direktive, s obzirom na to da se u njemu upućuje na energiju dobivenu iz „riječnih struja”, a ne na širi pojam „hidroenergija” koji koristi direktiva.
- 18 Sud koji je uputio zahtjev ima dvojbe o tome uključuje li hidroenergija, kao energija iz obnovljivog izvora, energiju proizvedenu korištenjem umjetnih vodotoka na temelju gravitacije ako je, s jedne strane, tu vodu akumuliralo drugo postrojenje za vlastite potrebe i koristeći se drugim oblikom energije i ako, s druge strane, predmetna hidroelektrana nije crpna hidroelektrana ni protočna hidroelektrana s crpnom funkcijom. On osobito ističe da direktive 2009/28 i 2003/54 ne definiraju pojam hidroenergije i da su se odredbe nacionalnog prava koje su bile na snazi u vrijeme donošenja sporne odluke odnosile samo na energiju proizvedenu iz pada prirodnih rijeka.
- 19 U tim je okolnostima Sąd Apelacyjny w Warszawie (Žalbeni sud u Varšavi, građanski odjel) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Trebali li pod pojmom hidroenergije kao energije iz obnovljivih izvora, sadržanim u članku 2. [drugom stavku] točki (a) Direktive [2009/28] u vezi s člankom 5. stavkom 3. i uvodnom izjavom 30. te direktive, razumjeti isključivo energiju proizvedenu u hidroelektrani koja koristi pad kopnenih površinskih voda, uključujući pad rijeka, ili i energiju proizvedenu u hidroelektrani (koja nije crpna hidroelektrana ni protočna hidroelektrana s crpnom funkcijom) koja se nalazi na mjestu ispuštanja industrijskih otpadnih voda drugog postrojenja?”

O prethodnom pitanju

- 20 Sud koji je uputio pitanje u biti pita treba li pojam „energija iz obnovljivih izvora” iz članka 2. drugog stavka točke (a) Direktive 2009/28 tumačiti na način da uključuje energiju proizvedenu u maloju hidroelektrani koja nije crpna hidroelektrana ni protočna hidroelektrana s crpnom funkcijom i koja se nalazi na mjestu ispuštanja otpadnih voda drugog postrojenja koje je prethodno upotrijebilo vodu za vlastite potrebe.
- 21 U skladu s člankom 2. drugim stavkom točkom (a) Direktive 2009/28 pojam „energija iz obnovljivih izvora” odnosi se na „energij[u] iz obnovljivih nefosilnih izvora, tj. [, među ostalim,] hidroenergij[u] [...]”.
- 22 Iako iz formulacije te definicije proizlazi da je električna energija proizvedena iz energije vode, ili hidroenergije, energija proizvedena iz obnovljivih izvora, treba utvrditi da se, u nedostatku pojašnjenja u tom pogledu, samo na temelju te formulacije ne može utvrditi odnosi li se pojam hidroenergija u smislu članka 2. drugog stavka točke (a) Direktive 2009/28 samo na električnu energiju proizvedenu iz energije vode dobivene iz prirodnog protoka vode ili također uključuje energiju proizvedenu iz energije vode dobivene umjetnim protokom vode i, ako je to tako, pod kojim uvjetima.
- 23 Prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, iz zahtjeva za ujednačenu primjenu prava Unije kao i načela jednakosti proizlazi da tekst odredbe prava Unije koja ne sadržava izričito upućivanje na pravo država članica radi utvrđivanja njezina smisla i dosega u pravila mora u cijeloj Uniji imati autonomno i ujednačeno tumačenje (presuda od 21. prosinca 2011., Ziolkowski i Szeja, C-424/10 i C-425/10, EU:C:2011:866, t. 32. kao i navedena sudska praksa).

- 24 U vezi s tim treba utvrditi da Direktiva 2009/28 ne upućuje na nacionalno pravo u pogledu značenja izraza „hidroenergija“ utoliko što se odnosi na energiju iz obnovljivih izvora u smislu te direktive. Iz toga proizlazi da za potrebe primjene spomenute direktive taj izraz treba smatrati autonomnim pojmom prava Unije koji treba ujednačeno tumačiti u svim državama članicama.
- 25 U tom pogledu valja podsjetiti da značenje i opseg izraza koji nije definiran u pravu Unije treba odrediti uzimajući u obzir, među ostalim, kontekst u kojem se on koristi i ciljeve propisa kojeg je dio (presuda od 21. prosinca 2011., Ziolkowski i Szeja, C-424/10 i C-425/10, EU:C:2011:866, t. 34. i navedena sudska praksa).
- 26 Što se tiče konteksta u kojem se predmetni izraz koristi, treba istaknuti da iako članak 2. prvi stavak Direktive 2009/28 određuje da se za potrebe te direktive primjenjuju definicije iz Direktive 2003/54, koja je u međuvremenu zamijenjena Direktivom 2009/72, i iako potonja u članku 2. točki 30. pruža definiciju obnovljivih izvora energije koja u bitnome odgovara onoj iz članka 2. drugog stavka točke (a) Direktive 2009/28, Direktiva 2009/72 ne objašnjava kako treba razumjeti pojam hidroenergije iz obnovljivih izvora.
- 27 Međutim, s jedne strane, članak 5. stavak 7. Direktive 2009/28 propisuje da su definicije koje se primjenjuju u izračunu udjela energije iz obnovljivih izvora one iz Uredbe br. 1099/2008. U točki 5.1.1. njezina Priloga B. hidroenergija se definira kao „[p]otencijalna i kinetička energija vode pretvorena u električnu energiju u hidroelektranama“, pri čemu se u toj definiciji pojašnjava da su u to „uključene i crpne hidroelektrane“.
- 28 S druge strane, iz članka 5. stavka 1. točke (a) i članka 5. stavka 3. prvog podstavka Direktive 2009/28 da se za potrebe izračuna konačne bruto potrošnje energije iz obnovljivih izvora u određenoj državi članici u obzir uzima „količina električne energije proizvedene u [toj] državi članici iz obnovljivih izvora energije, pri čemu nije uključena proizvodnja električne energije u crpno akumulacijskim uređajima kod kojih se [voda prethodno crpi na veću visinu]“.
- 29 Na sličan način taj članak 5. stavak 3. u svojem trećem podstavku određuje da se električna energija proizvedena u hidroelektranama uzima u obzir u skladu s normalizacijskim pravilima navedenima u Prilogu II. spomenutoj direktivi. U skladu s tim pravilima, normalizirana količina električne energije proizvedene u godini i u svim hidroelektranama države članice određuje se na način da se isključuje električna energija proizvedena u crpno akumulacijskim uređajima kod kojih se voda prethodno crpi na veću visinu.
- 30 U tom smislu uvodna izjava 30. Direktive 2009/28 također navodi da se električna energija proizvedena u crpno akumulacijskim hidroelektranama iz vode koja se prethodno crpi na veću visinu ne smatra električnom energijom proizvedenom iz obnovljivih izvora energije.
- 31 Kao što je to u biti naveo nezavisni odvjetnik u točkama 36. do 38. svojeg mišljenja, iz gore spomenutog proizlazi da je energija iz obnovljivih izvora u smislu članka 2. drugog stavka točke (a) Direktive 2009/28 sva hidroenergija, bilo da je proizvedena iz energije vode dobivene prirodnim protokom vode ili iz energije vode dobivene umjetnim protokom vode, osim električne energije proizvedene u crpno akumulacijskim uređajima kod kojih se voda prethodno crpi na veću visinu.
- 32 Takvo tumačenje je potvrđeno ciljevima koji se žele postići Direktivom 2009/28. Naime, iz članka 1. potonje proizlazi da je njezin cilj promicanje proizvodnje energije iz obnovljivih izvora, dok je prema njezinoj uvodnoj izjavi 1. povećanje uporabe energije iz obnovljivih izvora važan dio paketa mjera potrebnih za smanjenje emisije stakleničkih plinova i ima važnu ulogu u poticanju sigurnosti opskrbe energijom, poticanju tehnološkog razvoja i inovacija te osiguranju mogućnosti za zapošljavanje i regionalni razvoj. Članak 3. stavak 1. te direktive u tu svrhu propisuje da svaka država članica osigurava da je udio energije iz obnovljivih izvora u konačnoj bruto potrošnji energije u 2020. barem jednak cilju koji je u odnosu na nju utvrđen u Prilogu I. dijelu A spomenutoj direktivi.

- 33 Međutim, kada bi se iz pojma hidroenergije iz obnovljivih izvora u smislu Direktive 2009/28 isključilo svu električnu energiju proizvedenu iz energije vode dobivene umjetnim protokom vode, i to samo zato što je riječ o protoku vode koji je takve naravi, kao što to u bitnome predlaže poljska vlada, to ne bi bilo samo protivno volji zakonodavca Unije, kao što je to navedeno u točkama 26. do 31. ove presude, već bi bilo i suprotno ostvarenju tih ciljeva.
- 34 Naime, sama okolnost da je električna energija proizvedena iz energije vode dobivene umjetnim protokom vode ne znači da se ne pridonosi ostvarenju ciljeva spomenutih u točki 32. ove presude, a osobito smanjenju emisije stakleničkih plinova.
- 35 Osim toga, opće isključenje, kakvo se predlaže u točki 33. ove presude, moglo bi, s obzirom na to da bi imalo za posljedicu obeshrabriti svu proizvodnju električne energije iz energije vode dobivene umjetnim protokom vode, čak i kada taj umjetni protok vode postoji zbog proizvodne djelatnosti koja se nalazi uzvodno i nije povezana s nizvodnim korištenjem njezinih otpadnih voda za proizvodnju električne energije i čak i kada se ta proizvodnja električne energije obavlja bez uporabe crpno akumulacijskih uređaja, smanjiti količinu hidroenergije na koju su primjenjive mjere promicanja proizvodnje energije iz obnovljivih izvora koje države članice moraju donijeti sukladno Direktivi 2009/28 i stoga bi štetilo potpunom ostvarenju tih ciljeva.
- 36 Međutim, kako bi se izbjegla opasnost zaobilaženja propisa, djelatnost koja se obavlja uzvodno, a koja je izvor tog umjetnog protoka vode, ne smije imati za jedini cilj stvaranje spomenutog protoka vode radi njegova korištenja nizvodno za proizvodnju energije. Stoga pojam hidroenergije iz obnovljivih izvora u smislu Direktive 2009/28 ne obuhvaća električnu energiju proizvedenu iz energije vode dobivene umjetnim protokom vode ako je taj protok crpljenjem stvoren uzvodno s jedinim ciljem da se ta električna energija proizvodi nizvodno.
- 37 U predmetnom slučaju iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da mala hidroelektrana o kojoj je riječ u glavnom postupku nije ni crpna hidroelektrana ni protočna hidroelektrana s crpnom funkcijom pa ona stoga ne potpada pod pojam „crpno akumulacijski uređaj kod kojeg se [voda prethodno crpi na veću visinu]” u smislu Direktive 2009/28 i da se, osim toga, umjetni protok vode koji ona iskorištava sastoji od otpadnih voda drugog postrojenja, koje je tu vodu prethodno upotrijebilo za vlastite djelatnosti, što je, međutim, na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.
- 38 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti da pojam „energija iz obnovljivih izvora” iz članka 2. drugog stavka točke (a) Direktive 2009/28 treba tumačiti na način da uključuje energiju proizvedenu u maloj hidroelektrani koja nije crpna hidroelektrana ni protočna hidroelektrana s crpnom funkcijom i koja se nalazi na mjestu ispuštanja otpadnih voda drugog postrojenja koje je prethodno upotrijebilo vodu za vlastite potrebe.

Troškovi

- 39 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

- 1. Pojam „energija iz obnovljivih izvora” iz članka 2. drugog stavka točke (a) Direktive 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ treba tumačiti na način da uključuje energiju proizvedenu u maloj**

hidroelektrani koja nije crpna hidroelektrana ni protočna hidroelektrana s crpnom funkcijom i koja se nalazi na mjestu ispuštanja otpadnih voda drugog postrojenja koje je prethodno upotrijebilo vodu za vlastite potrebe.

Potpisi